

Eerste Hulp Bij Rampgevallen

Telefoon kwijt? Ouders die willen verhuizen?

Je vriendin pikt je vriendje af?

Maak een rampenplan!

Schrijf links wat er misgaat

Schrijf rechts alles wat je kunt doen

om de ramp op te lossen! →

Mijn eigen Rampenplan

Ramp

1.

2.

3.

4.

Rampenplan

5.

6.

7.

8.

9.

10.

Nog meer rampgevallen?
Schrijf achterin verder ...

Leuke jongens
en andere ellende

Corien Oranje

Leuke jongens en andere ellende

Romy's rampenplan 2

/columbus

Leuke jongens en andere ellende

Romy's rampenplan – deel 2

Corien Oranje

ISBN 978-90-8543-517-4

e-book ISBN 978-90-8543-526-6

NUR 283

Omslagillustratie: H el ene Jorna

Boekverzorging: Buitenspel, Meppel

  2023 UITGEVERIJ COLUMBUS - LEEUWARDEN

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Columbus is onderdeel van

Uitgeverij Jongbloed Media.

www.jongbloedmedia.nl

Inhoud

1. DOE. DIE. KRAAN. WEER. AAN!	11
2. Escaperoom	17
3. Mobieltjeshotel.....	34
4. Aardbeienijs	44
5. Poepgat	58
6. Achterlijk rund.....	73
7. Survivaldag	78
8. Stormbaan	86
9. Kunnen we even praten?	96
10. Speurhond	102
11. Martinitoren	114
12. Zwarte rook	122
13. Ik sla hem verrot	129
14. Chocomel.....	138
15. Kluisje	146

Oké, als jij toevallig per ongeluk
dit document opent,
STOP met lezen!!!
Want dit is GEHEIM!!

STOP!
GA WEG!!

STRENG VERBODEN OM VERDER TE LEZEN!!!

als je het wel doet, verander je in een
STINKEND WRATTENZWIJN!!

1 DOE. DIE. KRAAN. WEER. AAN!

Ik stond onder de douche mijn haar in te zepen toen de kraan ermee stopte. Niet dat er ineens alleen nog maar koud water uit kwam. Nee, er kwam helemaal geen water meer. Ik hield mijn ogen stijf dicht geknepen vanwege de shampoo en zocht met mijn handen over de tegelwand naar de kraan. Ik draaide hem naar rechts, zo ver ik kon, en daarna naar links. Er gebeurde niets. ‘SPLINTER!’ schreeuwde ik in de richting van de deur. ‘Of Niels! Houd daarmee op! Dit is niet grappig!’

Mijn irritante broertje Splinter is in de ban van de TikTok-challenge *Truth or Dare*. Al weken. En hij is niet de enige. Mijn broer Niels en zijn vriend Stef (die eerst mijn vriend was, maar mijn broer heeft hem ingepikt) zijn er ook mee bezig. Elke dag. Het is hun favoriete vakantiebezigheid. Stomme dingen uithalen en dan op TikTok zetten. Het kan mij niet schelen als ze in een sloot vallen, of als ze een blik stinkende vis opentrekken en leegeten, of als ze drie dropveters aan elkaar knopen, doorslikken en weer naar boven trekken uit hun maag. Zolang ik er maar niet naar hoef te kijken. Maar de laatste tijd ben ik opvallend vaak slachtoffer van de *dares*. Of pranks, zo kun je ze beter noemen.

Lig ik lekker achter in de tuin in de hangmat, begin ik ineens heen en weer te schommelen. Harder en harder, tot ik bijna over de kop sla. Dat is dan Splinter die van Stef de opdracht kreeg om uit te vinden of de centrifugale kracht ook op mensen werkt.

En dan zetten ze het nog op TikTok ook. Ze zetten alles op TikTok. Mijn hele reputatie is naar de maan, nog vóór ik ben begonnen op mijn nieuwe school. In het ene filmpje hoor je mij

keihard gillen als Splinter een levende kikker voor mijn gezicht houdt ('die moet je kussen, Romy, dan verandert hij in een prins!'), in het volgende spring ik boos overeind als Niels een natte vinger in mijn oor steekt (te goor!!!!), en in het derde zie je mij allemaal graszaad uitspugen en daarna Stef te lijf gaan (Stef zei dat hij me wilde leren wat Chinees breien was. 'Is echt heel makkelijk, Romy. Doe deze twee grassprietten even in je mond.' Vóór ik wist wat er gebeurde trok Stef die grassprietten allebei tegelijkertijd opzij, en zat ik dus met een mond vol graszaad). Ze zijn zo irritant, mijn broers en Stef. Meestal kon ik het wel hebben. Af en toe vond ik het zelfs best grappig. Maar een kraan uitzetten terwijl ik aan het douchen was? Dit ging te ver.

'SPLINTER!' riep ik, zo hard ik kon. 'DOE. DIE. KRAAN. WEER. AAN!'

Niks.

Ik stapte over de rand van het bad, mijn ogen nog steeds dicht, schuifelde al druipend naar de deur en bonsde er met mijn vuisten tegenaan.

'Wat is hier aan de hand?' riep mijn moeder van beneden.

'Splinter heeft de kraan uitgezet!' schreeuwde ik. 'En ik sta onder de douche.'

'Ik heb niks gedaan', hoorde ik Splinter roepen. 'Ik zit op de wc!' Ik rilde inmiddels van de kou. En mijn ogen prikten. 'Er komt geen water meer uit de douche!' riep ik.

'Wat?' riep mama. 'Momentje, Romy. Ik ga kijken of ... Hé, wat gek. Er komt ook geen water meer uit de kraan.'

'Mama! Dit is niet leuk!'

'Sjoerd, kun jij even kijken bij de hoofdkraan? Sjoerd. Sjoerd! Waar zit je?'

De voordeur die openging. De stem van papa. 'We hebben een probleempje, Anita. Ik heb geloof ik een leiding geraakt.'

Het komt allemaal door dat nieuwe huis natuurlijk. We zijn deze zomer verhuisd, van Amsterdam naar Haren, een dorp dat vlak onder Groningen ligt. Daar hebben mijn vader en moeder een

huis gekocht waar ze een bed and breakfast in willen beginnen, en waar mijn opa bij in kan komen wonen (nou ja, hij komt dan in een apart huisje in de tuin). Het is nogal oud en vervallen, maar papa en mama vonden het een buitenkansje.

Dus nu wonen we er. Of eigenlijk: kamperen we er. Want het is een puinhoop. Met verrotte traptreden waar je doorheen kunt zakken. Een zolder waar duiven en muizen wonen. En sinds gisteravond alleen maar een wc beneden omdat papa de twee wc's boven eruit heeft geslagen, want ze waren oud en ze stonken en er moesten nieuwe in. En nu deed de douche het dus ook niet meer. En over een uur moest ik op mijn nieuwe school zijn. Voor de eerste ochtend van de introductieweek. Dit was een ramp. 'Zet die KRAAN aan!' schreeuwde ik.

Voetstappen op de trap. Een kloppje op de badkamerdeur. 'Romy?' zei mama. 'Heel vervelend, liefje. We hebben even geen water.' 'Mam! Ik ben mijn haar aan het wassen! Ik heb shampoo in mijn haar! En overal! Hebben we nergens water?'

Ik kreeg geen antwoord, dus ik trok mama's roze badjas aan, draaide de deur van het slot en deed hem op een kiertje open. Ik keek naar links en naar rechts. Geen broers. Geen telefoons. Niet dat ik verwacht had dat ze zover zouden gaan, maar je kunt niet voorzichtig genoeg zijn als je zulke familie hebt als ik. Ik liep op natte blote voeten naar beneden, mijn haar als een schuimende puntmuts op mijn hoofd, op zoek naar water.

Maar de waterkoker was leeg. De plantengieter was leeg. En in de koelkast stond alleen maar melk en yoghurt. 'Normale mensen hebben Spa Rood in huis', gromde ik.

'Nee hoor', zei mama. 'Normale mensen drinken water uit de kraan.'

'Hé, mam', zei Niels, die aan tafel zat met een enorm bord haver-mout, tenminste, ik DENK dat het haver-mout was, maar het zag eruit als behanglijm. 'Weet je dat je altijd water in huis moet hebben? Vier liter per persoon. Voor noodgevallen. Voor als de kraan het niet doet. Of als de dijken doorbreken en je hele huis

onder water staat. Dat je dan in elk geval iets te drinken hebt.’
‘Als je huis onder water staat heb je water genoeg’, zei ik.
Mijn broer zuchtte diep. ‘Echt, Romy. Elke keer als ik denk dat ik ongeveer weet hoe dom je bent ontdek ik dat het nog erger kan. Je huis staat dan toch niet vol met drinkwater! Het is óf zee-water óf rivierwater. Vermengd met riool.’
Ik negeerde deze grove belediging. ‘Hebben we echt nergens water?’
‘Op dit moment niet,’ zei mama. ‘En ik snap dat je ervan baalt, Romy, maar ik ga nu meteen het waterbedrijf bellen om te vragen of ze kunnen komen. Vanavond kun je weer douchen. Ze laten mensen heus niet dagen zonder water zitten.’
‘Vanavond? Mam! Je ziet toch dat ik onder de shampoo zit! Ik móet water om mijn haar uit te spoelen.’
‘Dan doe je toch melk?’ stelde Niels voor. ‘Dat deed Cleopatra ook. Ezelinnenmelk. Maar volgens mij werkt koeienmelk ook wel, in jouw geval.’
Papa kwam weer binnen. Op bemodderde laarzen. ‘Sorry, Romy’, zei hij. ‘Het was een ongelukje. Maar ik zal wel even wat water voor je uit de wc halen.’
Ik keek mijn vader vol ontzetting aan. Wat een smerig idee. ‘Nee, dank je!’
‘Ik bedoel niet dat ik water uit de wc-pot haal’, zei papa. ‘Ik bedoel dat ik het uit de stortbak schep.’
Zo oud is ons huis. We hebben een superouderwetse wc met een stortbak die boven je hoofd vlak bij het plafond hangt. Als je aan een ketting trekt valt het water via een buis in de wc. Nog steeds ieeeeeuw.
‘Het is gewoon drinkwater hoor’, zei papa.
Ik had geen keus. Het was wc-water of niks. ‘Oké dan’, zei ik.
‘Dan haal ik een trapje en een emmer.’ Papa liep naar de bijkeuken. En op hetzelfde moment hoorde ik dat de wc doorgetrokken werd. Ik sloeg mijn handen voor mijn ogen. ‘Serieus?!’ riep ik. ‘Heeft er nou net iemand het laatste water door de wc gespoeld?’

Splinter kwam de kamer binnen. ‘Pap? De kraan doet het niet. Ik kan mijn handen niet wassen.’

‘Sukkel!’ riep ik. ‘Ongelofelijke pannenkoek! Heb jij de wc doorgetrokken?!’

‘Eh ... ja?’

‘Niet te geloven! Stom rund. Nu kan ik mijn haar niet uitspoelen.’

‘Huh?’

‘Niks aan de hand’, zei papa. ‘We hebben boven ook een wc. Twee zelfs.’

‘Die je gisteren in de container hebt gegooid, pap.’

‘Dat was ik even vergeten. Heel vervelend, Romy, maar dan hebben we nu geen water. Tenzij je je haar in de voortuin wil uitspoelen. Daar hebben we een modderpoel.’

Niels, die zijn havermout op had, keek op van zijn mobieltje. ‘Wat? Doet de wc het niet? Kan ik niet naar de wc? Kak. Dan ga ik in de tuin, hoor. Want ik moet echt supernodig.’

‘Weet iemand waar de ducttape is?’ vroeg papa, en hij begon keukenladen open te trekken. ‘Ik heb ducttape nodig.’

Splinter rook aan zijn ongewassen handen, haalde zijn schouders op, ging aan tafel zitten en pakte de broodzak.

‘Ho!’ riep mama. ‘Wacht! Viespeuk!’ Ze greep een fles met schoonmaakspul uit het aanrechtkastje, spoot Splinters handen daarmee in en gaf hem een doekje om ze af te vegen.

‘En wat moet ik nou?’ vroeg ik.

‘Jij moet je aankleden, Romy’, zei mama. ‘Het is je eerste schooldag. Je wilt niet te laat komen.’

Diepe zucht.

Tijd voor een razendsnel rampenplan.

Ik ben erg voor rampenplannen. Je kunt ze beter hebben voordat er een ramp gebeurt, maar als dat niet zo is, kun je er ook een maken als de ramp plaatsvindt. Want het helpt je om je gedachten op een rijtje te zetten en om oplossingen te bedenken.